

ESA LESKINEN
SAMI KESKI-VÄHÄLÄ

*Yhdestoista
hetki*

KANSALLISTEATTERI | NTAMO

*Yhdestoista
hetki*

ESA LESKINEN
&
SAMI KESKI-VÄHÄLÄ

*Yhdestoista
hetki*

Jälkilause: Tere Vadén

SUOMEN KANSALLISTEATTERI | NTAMO
Helsinki
2019

© 2019 Esa Leskinen & Sami Keski-Vähälä
© 2019 Tere Vadén (Jälkilause)

ISBN 978-952-215-778-2

SARJA
Kansallisteatteri | NTAMO 1/2019

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA & SISÄSIVUJEN KUVAT
Mitro Härkönen, Suomen Kansallisteatteri

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2019
www.ntamo.net

Näytelmän kantaesitys
Suomen Kansallisteatteri, Suuri näyttämö
6. maaliskuuta 2019

Näytelmän
esitysoikeuksia valvovat tekijät itse

Weil-suomennos Eva Buchwald,
japanikäännökset Miika Pölkki

LUKIJALLE

Esityksen näyttämö on tila, joka yhdistelee elementtejä useista eri paikosta: avara maisemakonttori, ostoskeskus, lentokenttä, metro. Korkeat liukuportaat, suuria videoscreenejä. Penkkejä, työpisteitä, takana lasiseinäinen kabinetti. Näyttämön sivulla on kahvi- ja karkkiautomaatti, ja hieman edempänä, pienellä korokkeella, piano.

Näyttämön asukkaat, joita kutsumme nimellä kansalaiset, ovat virkamiesmäisiä, hieman nuhjuisiin pukuihin ja kravatteihin pukeutuneita, toisiaan muistuttavia hahmoja – he edustavat ihmiskuntaa ja erityisesti länsimaista ihmiskuntaa. He ovat toimihenkilöitä, toimistorottia ja raskaan työn raatajia, jotka matkaavat muiden kaltaistensa kanssa aamulla metrolla töihin nenä puhelimeen tai tablettiin liimautuneena ymmärtämättä tai miettimättä sen kummemmin, mitä heidän ympärillään tapahtuu. Heitä tuntuu hallitsevan jonkinlainen haikeus ja eristyneisyys: joukossakin he ovat yksin, matkalla kohti jotakin, mitä he eivät kykene välttämään.

Kansalaisten elämä näyttämöllä on jatkuvaa ja osittain riippumatonta näyttämön muista tapahtumista. Koko näyttämö on eräänlainen kone, jonka osia kansalaiset ovat: olennaista siinä on liike, voima, joka vaikuttaa heihin ja kuljettaa heitä eteenpäin.

OSA I

SUURI MURROS

9 789522 157782 >

NTAMO 978-952-215-778-2

Musiikki loppuu,
TV:n vaalikeskustelun
tunnari soi. Joukko
puoluejohtajia
istuu studion tuoleilla,
kaksi toimittajaa
nököttää pöydän
takana. Näyttämön
yläpuolella
raksuttaa jättimäinen
numeronäyttö, jossa
miljardit vilisevät.

”Ja
mitä sanookaan kulutus-
kulttuurin ja teollisen sivilisaation
itseymmärrys ilmaston-
muutoksesta: se oli tarkoitukseton
vahinko, sivuseuraus, jota ei osattu ottaa
riittävästi huomioon.”

TERE VADÉN,
Jälkilause